

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Satirer, 1720-42

Citation: Falster, Christian: "Satirer, 1720-42", i Falster, Christian: *Satirer, 1720-42*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1982, s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-falster05-shoot-idm140600520601008.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Satirer, 1720-42

5.

Christian Falster blev den første her i landet, der lod teologien ligge for at vælge filologien som studium og skolearbejdet som endelig og eneste livsgerning. Han bandt sig til skolen, medens teologerne, der blot tjente »for promotion«, som det hedder i en bekendtgørelse, kunne gøre sig fri af det dårligt betalte arbejde og flytte over i et godt præstekald. Rektorerne, der var biskoppernes underordnede og ikke synderligt ansete, gik også den vej.

Valget af skolen blev Falsters skæbne. Set fra vor tid var det et naturligt udslag af den differentiering og specialisering, som udviklingen mod et mere 14 kompliceret samfund måtte føre med sig. Men for ham selv blev det betydningsfuldere end som så, idet det viste sig, at indsnævringen til skolemand alene indeholdt muligheden af en udvidelse, der stred mod Enevældens væsen.

Livet igennem anså han sig for Enevældens fuldtro tjener, så når den vennesæle og harmonisøgende mand alligevel kom ud i konflikter med dens organer - bispeembedet i Ribe, centraladministrationen, til sidst hoffet, jvf. det rejseforbud, som han i 1732 fik tildelt »ab aula« - beroede det ikke på overvejelser af oppositionel karakter, men på et uforudset opvæld af følgefænomener i tilslutning til det tilsyneladende neutrale valg af livsbane.

I det opvæld havde han sit egentlige liv, og her skal man også søge udspringet for hans danske digtning.